

er der jo et alvorligt problem, bl.a. fordi der var ministre i den regering, som aspirerer til gerne at ville være ministre igen.

Derfor vil jeg godt spørge, om det måske ikke var rigtigt og ordentligt at få afklaret, om den daværende Schlüterregering brød loven og ikke overholdt reglerne over for Folketinget, dengang den indgik den aftale. Det er vel det, der står tilbage at få gjort i den sag: at få ryddet op i hr. Schlüters og hr. Uffe Ellemann-Jensens og de andre borgerlige ministres håndtering af sagen dengang.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes, der er to relevante ting at forholde sig til, og den første er aftalens indgåelse i sin tid og holdbarheden af den, som der allerede er stillet spørgsmål om.

Så er der den anden ting, som jeg vil stille spørgsmål om. Hvis man når frem til, at aftalen er gyldig, kan statsministeren så ikke bare i al enkelhed bekræfte, at så er det naturligvis til enhver tid op til et flertal i Folketinget sammen med regeringen at vurdere, om den aftale også skal gælde fremover, eller om den skal laves om?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg vil først minde om, som jeg tror spørgerne er opmærksomme på, at i morgen er der jo i det særlige udvalg for Færøerne og i PØ-udvalget et fælles samråd, som jeg selv tillægger stor vægt. Det vil naturligvis også være velforberedt, og jeg regner med her mod slutningen af dagen at sende en række opfølgende dokumenter vedrørende de juridiske svar på nogle af de spørgsmål, jeg har fået, også skriftlige spørgsmål.

Derfor vil jeg sige til hr. Peter Skaarup, at jeg håber, der er forståelse for, at når det gælder den side af sagen i hr. Peter Skaarups spørgsmål, så fortjener de juridiske svar en omhyggelig redegørelse fra vores side, og den vil naturligvis komme.

Når det gælder spørgsmålet om hændelsesforløbet, som hr. Keld Albrechtsen var inde på, synes jeg også, det er lagt omhyggeligt frem i det antal dokumenter, der er fremsendt til de to udvalg. Jeg stiller mig naturligvis også gerne til rådighed i morgen for at svare så godt, jeg nu kan, om forløbet, og jeg har noteret mig, at min forgænger tilsvarende åbent har sagt, at han gerne vil komme og deltage i en drøftelse om det spørgsmål.

Hr. Thulesen Dahl rejser også et juridisk betonet, principielt spørgsmål, som jeg egentlig også ville mene det er bedst at belyse ret grundigt ud fra et færdigt og veldokumenteret materiale, som jeg ved, jeg kan komme tilbage til i vores diskussion i morgen. Der vil naturligvis også i morgen være fuld adgang til at orientere offentligheden om de forskellige juridiske sider af sagen, for det er jo ikke sådan, at vores debat i morgen på nogen måde er lukket. Men jeg synes, jeg skylder de to udvalg at orientere dem grundigt og for en stor dels vedkommende også skriftligt om disse vigtige spørgsmål.

Peter Skaarup (DF):

Jeg takker for besvarelsen, og jeg synes helt sikkert – det er vores tilsagn fra Dansk Folkeparti – at det er fornuftigt, at vi får de rent juridiske ting beskrevet skriftligt, så det kan vi helt og fuldt bakke op om.

Men vi mener, der er nogle ting, som ikke kun danskerne, men også færingerne har krav på at vide. Det er ikke særlig rart, heller ikke for færingerne, at have en situation, hvor den ene part i en aftale er meget utilfreds med forløbet af tingene, og man hele tiden bliver konfronteret med nye oplysninger om, hvad der er sket, både fra færøsk og dansk side. Derfor mener vi, det vil være rigtigt, efter at de nye oplysninger er kommet frem, hvis statsministeren også her i fuld offentlighed tilkendegiver, om statsministeren mener, det er en god og en fornuftig aftale. Det bør statsministeren nok kunne svare på her i spørgetiden.

Så vil jeg godt spørge i forlængelse af mit andet spørgsmål: Er det normalt, at Statsministeriet afviser at modtage notater eller skrivelser fra andre ministerier? Det må statsministeren også kunne svare på uden juridiske eskapader. Er det normalt, eller er det forekommet før, at man har nægtet at modtage et notat fra et andet ministerium?

Og endelig vil jeg spørge: Vil statsministeren tage initiativ til, at den aftale eventuelt bliver genforhandlet, hvis man ud fra de givne forudsætninger mener, at den ikke holder, og at der er grund til en genforhandling? Er det regeringens politik? Hvis man mener, det er fuldstændig urimeligt for det danske samfund med den aftale, der forærer olien til Færøerne, mener statsministeren så, at der skal en genforhandling til?